

ἐδιδάσκοντο ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ τὰ μαθηματικά καὶ ἡ φιλοσοφία, ἐὰν μὴ ἀνεμιγνύοντο εἰς τοὺς λογισμοὺς τῶν κακώσεων καὶ τὴν αἰμοχαρῆ αὐτοῦ διάθεσιν. Ἐνόμιζεν ἀδυνάτους τὰς Μούσας ὅπως παρεμποδίσωσιν αὐτὸν ἐν τῷ πολιτικῷ αὐτοῦ σταδίῳ, οὗτινος σκοπὸς ἦτο ἡ ἐξασφάλις τῆς ζωῆς, ἡ ἀπόλαυσις τῶν βαναύσων ἡδονῶν καὶ ἡ θεωρία τῶν ἐπισωρευομένων θησαυρῶν. Ἐπεθύμει μὲν καὶ ἔπραττε τὸ πᾶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπεστρέφετο ὅμως ὅ,τι ἀπέβλαπτε τοὺς μετ' αὐτὸν, ὡς οἱ φιλάργυροι, οἵτινες προσπαθοῦσι νὰ ὑποκλέψωσι τὸν πλοῦτον καὶ ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τῶν υἱῶν μάλιστα. Οὕτω καὶ ὁ Ἄλῃς οὐδ' αὖ μὴ ἐξέτεινε τὰς ἰδέας αὐτοῦ πέραν τοῦ τάφρου, ἀλλ' ἐθεώρει τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὡς αἰωνιότητα, τὸ δὲ τέρμα τῆς φυσικῆς ὑπάρξεως εἶχεν ὡς τελευταῖον σκοπὸν πασῶν τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ σκέψεων. Ὁ καθηγητὴς Ψαλίδας ὁμῶς μὴ ἐμβατεύσας εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ σατράπου, ἐνόμισεν ὅτι ἐφιλοτιμεῖτο νὰ καθιδρύσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ κυριαρχίαν καὶ νὰ μεταδιβάσῃ πρὸς τοὺς διαδόχους ἀνεξάρτητον θρόνον ἀπὸ τῆς ὀθωμανικῆς Πύλης, ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἄλῃς ὀλίγον ἐφρόντιζε περὶ τῆς ἡθρσκειας, ὁ καθηγητὴς προέτεινεν αὐτῷ νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν χριστιανικὴν καὶ νὰ βαπτισθῇ